

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.667 van 28 februari 2013
in de zaak A. 207.650/XII-7211**

**GEMEENTERAADSVERKIEZING VAN 14 OKTOBER 2012
TE KOEKELARE**

In zake: Andy VERMAUT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Nic Reynaert
 kantoor houdend te 1560 Hoeilaart
 De Quirinilaan 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Belanghebbende partij:

Patrick LANSENS
wonende te 8680 Koekelare
Swal 10

I. Voorwerp van het beroep

1. Met een verzoekschrift, ingediend op 15 januari 2013, stelt Andy Vermaut beroep in tegen de beslissing van 21 december 2012 van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in de provincie West-Vlaanderen waarbij zijn bezwaar tegen de gemeenteraadsverkiezing van 14 oktober 2012 te Koekelare wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De belanghebbende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 februari 2013.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nic Reynaert, die verschijnt voor verzoeker en Patrick Lansens, belanghebbende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Bij de gemeenteraadsverkiezing van 14 oktober 2012 te Koeke-lare is verzoeker eerste kandidaat op lijst nr. 8 OK/GroenKoekelare. Hij wordt niet verkozen.

Hij dient op 12 november 2012 tegen de gemeenteraadsverkiezing een bezwaarschrift in bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in de provincie West-Vlaanderen.

Zijn bezwaar wordt bij beslissing van 21 december 2012 verworpen.

IV. Ontvankelijkheid ratione temporis

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat het beroep tijdig is vermits hij de bestreden beslissing pas op 7 januari 2013 op het postkantoor heeft kunnen ophalen, nadat op 26 december 2012 een bericht bij hem werd achtergela-

ten. Toegevoegd wordt dat hij vanwege een zware operatie op 7 december 2012, speciale onderzoeken en de lichamelijke gevolgen ervan, “duidelijk in de onmogelijkheid [was] om de aangetekende zending vroeger af te halen”. Zijns inziens geldt 7 januari 2013 als datum van de officiële kennisneming. “Om iedere discussie te vermijden” verwijst hij naar het arrest van de Raad van State nr. 51.400 van 30 januari 1995.

5. Belanghebbende partij werpt in de memorie van antwoord tegen dat het beroep te laat is. Volgens haar is er geen sprake van overmacht, had verzoeker de mogelijkheid om de aangetekende zending te laten ophalen bij volmacht, en speelt hij “overduidelijk een spelletje met de termijnen”.

6. Ter terechtzitting beklaagt verzoeker er zich over dat de termijn om beroep aan te tekenen maar acht dagen bedraagt. In een gelijkaardige zaak heeft het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 8/2011 geoordeeld dat dertig dagen een te korte termijn is.

Aangezien verzoeker “verduidelijking [zou] willen verkrijgen” omtrent “de problematiek van de laattijdigheid” en aangezien “de Auditeur voorbijgaat aan rechtspraak van de Raad van State”, vraagt verzoeker dat een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof zou worden gesteld over de verenigbaarheid van artikel 216 van het lokaal en provinciaal kiesdecreet van 8 juli 2011 (hierna LPKD) met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de algemene beginselen van het recht op toegang tot de rechter, van rechtszekerheid en van de rechten van de verdediging.

Voorts vraagt verzoeker ook het Grondwettelijk Hof prejudicieel te ondervragen met betrekking tot artikel 208 LPKD.

Beoordeling

7. Naar eis van artikel 214 LPKD worden de bezwaarden per aangetekende brief van de beslissing van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen op de hoogte gebracht. Gelet op artikel 216 “kunnen [zij] binnen acht dagen na de

kennisgeving inzage nemen in het dossier op het secretariaat van de Raad en binnen diezelfde termijn beroep instellen bij de Raad van State”.

8. Het is niet betwist dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen op 26 december 2012 op het adres van verzoeker is aangeboden, dat er een afwezigheidsbericht door de postbode is achtergelaten en dat verzoeker de zending pas op 7 januari 2013 op het postkantoor heeft opgehaald.

Het besproken verzoekschrift, dat een eerder verzoekschrift vervangt, is de achtste dag nadien aan de Raad van State toegestuurd.

9. In dit verzoekschrift, dat liefst 63 bladzijden telt, beklagt verzoeker er zich hoegenaamd niet over dat de beroepstermijn van acht dagen te kort zou zijn. Hij doet er alleen in gelden dat in zijn geval de termijn maar vanaf 7 januari 2013 begint te lopen omdat hij slechts op die dag de aangetekende zending in ontvangst nam, en dat hij niet in staat was de aangetekende zending eerder op het postkantoor op te halen.

Het een noch het ander wordt door de Raad van State bijgeval-
len.

10. Ten onrechte meent verzoeker voor de stelling dat de beroepstermijn slechts kan ingaan met zijn ontvangst van de aangetekende zending, op 7 januari 2013, steun te vinden in het arrest nr. 51.400 van 30 januari 1995 inzake de gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 te Vleteren. In dat arrest wordt alleen vastgesteld dat het beroep werd ingesteld zeven dagen nadat de betrokken zending die op donderdag 10 november 1994 aangetekend was verstuurd, op maandag 14 november 1994 in ontvangst werd genomen – kennelijk bij de eerste aanbieding.

Meer pertinent is het om te dezen te verwijzen naar het arrest nr. 167.753 van 13 februari 2007 inzake de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2006 te Bree, overweging nr. 4:

“Wanneer een besluit ter kennis wordt gebracht bij aangetekende brief, gericht aan de betrokken persoon op het adres dat hij als woonplaats heeft opgegeven, wordt de kennisgeving geacht te zijn gebeurd op het ogenblik van de ontvangst. Het feit dat betrokkene de aangetekende zending niet in ontvangst neemt verhindert niet dat de beroepstermijn ingaat, behoudens indien overmacht kan worden ingeroepen. Opdat een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig geschiedt, is het voldoende dat de postbode zich aan de woning van belanghebbende heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan belanghebbende of aan een ander op dat adres verblijvend persoon heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus een bericht heeft achtergelaten waarin belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor. Wanneer een beslissing een eerste maal regelmatig aan belanghebbende wordt betekend, gaat de beroepstermijn in [...].”

11. Dat verzoeker, nadat de aangetekende brief tevergeefs op 26 december 2012 bij hem was aangeboden, dit schrijven pas ten vroegste op 7 januari 2013 in zijn bezit kon krijgen, is ongeloofwaardig.

Wat er ook zij van verzoekers bedlegerigheid of onmogelijkheid om het huis te verlaten, uit niets blijkt dat hij zelfs niet iemand kon machtigen om de brief in zijn plaats op te halen. Het wordt door hem niet eens beweerd. Ook niet ter terechtzitting, nadat hij in het auditoraatsverslag kon lezen dat hij zegt noch aantoonde dat het voor hem onmogelijk was de brief bij volmacht te doen ophalen.

12. Verzoeker heeft zich derhalve vergist toen hij meende in een geval te verkeren waarin hij er op mocht vertrouwen dat de beroepstermijn slechts zou ingaan nadat hij op het postkantoor de aangetekende zending ging ophalen die hem door de Raad voor Verkiezingsbetwistingen was toegezonden.

Het artikel 216 LPKD, waarover verzoeker voor het eerst ter terechtzitting verklaart het Grondwettelijk Hof “verduidelijking” te willen zien bijbrengen, staat los van die vergissing. Het antwoord op de eerste prejudiciële vraag die verzoeker voorstelt, doet met betrekking tot de vergissing niet ter zake.

Er is ten andere des te minder reden om de vraag te stellen waar verzoeker speciaal laat verstaan ze gesteld te willen zien “[d]aar de Auditeur

voorbijgaat aan rechtspraak van de Raad van State” – wat, zoals sub nr. 10 gezien, onjuist is.

13. Aangezien het beroep te laat is ingediend, is er evenmin aanleiding toe de tweede prejudiciële vraag die verzoeker voorstelt, aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

De vraag strekt er immers toe te doen vaststellen dat verzoeker niet over voldoende tijd beschikte om voor de Raad voor Verkiezingsbeslissingen met kennis van zaken bezwaren te kunnen formuleren inzake de niet-naleving van de wetgeving op de verkiezingsuitgaven. Als zodanig houdt de vraag verband met het eerste middel dat verzoeker voor de Raad van State aanvoert en waarin hij, na intussen blijkbaar wel de mogelijkheid te hebben gehad “om alle zaken te verifiëren en [...] controleren”, alsnog in staat blijkt bijzonder uitvoerig de niet-naleving van de wetgeving op de verkiezingsuitgaven aan te klagen.

De laattijdigheid van het beroep maakt evenwel dat het middel en de prejudiciële vraag die erop betrekking heeft, geen belang meer vertonen.

14. Het beroep wordt als te laat verworpen.

15. Het is bijgevolg alleen volledigheidshalve dat de Raad van State opmerkt dat het door verzoeker ingeroepen arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 van het Grondwettelijk Hof geenszins in “een gelijkaardige zaak (wat betreft termijnen)” zou hebben geoordeeld dat – zelfs – een beroepstermijn van dertig dagen nog te kort is.

Bedoeld arrest betreft de beperking door artikel 133/71 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, ingevoegd bij artikel 36 van het decreet van 27 maart 2009, van de beroepstermijn tegen een vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing bij de Raad voor vergunningsbetwistingen, tot dertig dagen vanaf de aanplakking of de opname in het vergunningenregister. Vergeleken met de termijn voor een beroep bij de Raad van State, namelijk zestig dagen vanaf de kennisneming, voorziet het artikel 133/71 in een beroepstermijn van maar dertig dagen, die daarenboven in-

gaat de dag na die van de aanplakking of van de opname in het vergunningenregister. Juist het samengaan van het een en het ander legt volgens het Grondwettelijk Hof “een onevenredig strenge verplichting tot waakzaamheid” op.

Huidige zaak, evenwel, kadert in een verkiezingscontentieux, waarbij bovendien de beroepstermijn voor verzoeker pas ingaat met de individuele kennisgeving van de bestreden beslissing per aangetekende brief.

16. Meer ter zake dienend is in dit geval het arrest 171/2011 van het Grondwettelijk Hof, van 10 november 2011, in verband met een bepaling die voor het instellen van een beroep tegen de verkiezingen van de organen van de instituten die bij de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen betrokken zijn, slechts een termijn van acht dagen laat, te rekenen vanaf de bekendmaking van de resultaten van de verkiezingen in het Belgisch Staatsblad. Het Hof oordeelt dat de bepaling “geen onevenredige gevolgen heeft voor de kiezers en de kandidaten die een beroep willen instellen tegen de verkiezingen”.

Het arrest overweegt daartoe dat de kortere termijn ertoe strekt de rechtszekerheid zo snel mogelijk te verzekeren na de verkiezingen, dat andere wetgevingen eveneens voorzien in korte termijnen om een beroep voor de Raad van State in te stellen, dat een termijn van acht dagen een relevante maatregel is om de doelstelling van snelheid te bereiken, en dat, aangezien het resultaat van de stemming ook onmiddellijk op de dag van de stemopneming wordt bekendgemaakt, de kiezers en de betrokken kandidaten niet hoeven te wachten op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, en reeds eerder met de hulp van een raadsman de opportuniteit kunnen overwegen om tegen de verkiezingen een beroep in te stellen.

Het is in voorliggend geval niet anders. Eveneens moet te dezen de beroepstermijn van acht dagen de rechtszekerheid dienen en is hij te dien aanzien gewis relevant. En evenmin moest verzoeker de toezending van de bestreden beslissing afwachten om er kennis van te kunnen nemen en zich over de opportuniteit van een beroep te kunnen beraden.

De Raad voor Verkiezingsbetwistingen deed op 21 december 2012 uitspraak over verzoekers bezwaar. Verzoeker was daarbij aanwezig en had de gelegenheid om een afschrift van de beslissing te verkrijgen. Nog steeds vóór de beslissing hem formeel betekend werd en de beroepstermijn ging lopen, liet hij zijn advocaat, klaarblijkelijk in verband met een eventueel beroep, op 24 december 2012 verschillende stukken ophalen op het secretariaat van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 februari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest